

[Hans Rasmussen.]

markedet en øjeblikkelig stor kornetold med forhøjede landbrugspriser på omkring 30-40 pct., som arbejderne måske i begyndelsen ingen kompensation kan få for? Det vil betyde en forskydning i indkomstfordelingen til skade for arbejderne, og det er rimeligt, at dette også bliver undersøgt. Vil fremtidige kapitalbevægelser betyde strukturelle ændringer i dansk industri og erhvervsliv til skade for Danmarks befolkning? Her er vi inde på et område, hvor vi må have sikkerhed, for vel er det rigtigt, at vi gerne ser fremmed kapital og arbejdere inden for vore grænser, men virksomheder og koncerner kan jo også lægge sig her og tage specialarbejdere med, uden at vi er i stand til at gribe ind på sådanne områder.

Vil det ikke længere være muligt at føre en selvstændig konjunkturpolitik, uden at en sådan eventuelt skal godkendes af rådet i fællesmarkedet, og hvilke repressalier kan rådet foretage, hvis vi ikke følger principperne i Romtraktatens bestemmelser? Vil store problemer opstå ved harmonisering af forskellige lovbestemmelser, herunder vor sociale lovgivning, og den hjælp eller de bidrag, som Danmark økonomisk bliver forpligtet til at yde inden for fællesmarkedet område?

Hvorledes er endvidere stillingen til den europæiske investeringsbank? Er det rigtigt, at Danmark skal yde et kapitalbidrag til denne bank på omkring 400 mill. kr., som fortrinsvis skal anvendes til investeringsformål i andre dele af fællesmarkedet, således at Danmark bliver en nettolångiver til de øvrige medlemmer inden for Romtraktaten? Hvor store forpligtelser skal Danmark påtage sig i forbindelse med de oversøiske områders associering og til udviklingsfonden for disse områder?

Der er i sandhed mange spørgsmål, som må afgøres, og det er vel indlysende, at Danmarks folketing må træffe en beslutning, der tager hensyn til den danske befolkning som helhed. Dog kommer vi ikke bort fra, at vi i denne sal er opdelt i forskellige politiske grupper, der hver for sig søger at varetage den del af befolkningens interesser, som har givet tilslutning til det pågældende partis politik.

Nu har de ærede ordførere for oppositi-

onen takket den højtærede udenrigsminister. Jeg vil også gerne takke udenrigsministeren for den energi og den klarhed, hvormed han har fremstillet tingene og belyst dem. Men jeg forstår udmærket denne tak fra oppositionen til regeringen i øjeblikket, for det er jo den politik, som store dele af oppositionen har ønsket gennemført, og som vel mere har ligget i svøb andre steder her i salen. Hvis det går sådan — det vil jeg gerne sige ved denne forhandling — at jeg efter de foretagne undersøgelser formener, at dansk arbejderbevægelse som helhed vil lide skade økonomisk, socialt og kulturelt samt i hele sit livsindhold, kan man ikke forvente, at jeg giver tilslutning, hvis sagen kommer til endelig behandling i folketinget, og jeg tror, at der er adskillige inden for mit parti, som ser på problemet med samme øjne.

Nu er det givet, at som regeringen har anlagt sin politik, vil den følge England. Der er jo ingen, som i dag kan forudse, om England vil blive medlem af fællesmarkedet, men på den anden side står det selvfølgelig, efter hvad der er fremført i sagen, klart, at England og Danmark, som nu åbner forhandlinger, må sigte på en løsning, og selv om spørgsmålet kan ligge lidt tungt, må den danske regering vel have så megen klarhed i billedet, at den mener, at den kan skimte en løsning med tilslutning til fællesmarkedet gennem de vigtige forhandlinger, der nu skal føres. I et anliggende som det, der her behandles, må der imidlertid skabes fuld klarhed. Hvis vi ikke har nogen chance for andet end mindre, betydningsløse afvigelser fra Romtraktatens bestemmelser, kan jeg ikke se, at de danske erhverv, bortset fra landbruget, kan give grønt lys for optagelse i fællesmarkedet.

Det ligger nu op til regeringen, det ligger op til folketinget at fremskaffe de fornødne garantier og de tilstrækkelige oplysninger, og så forstår jeg, at det først og fremmest bliver erhvervenes sag at foretage en nøgtern bedømmelse. Jeg synes, at denne vekselvirkning mellem erhvervene og den lovgivende forsamling er at foretrække, således at folketinget på grundlag af et sådant oplysende materiale endelig kan tage en for den danske befolkning forpligtende beslutning, hvad enten denne så måtte gå til den ene eller den anden side.